

ПРОТОКОЛ

№ 16775

гр. С., 27.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА
МИТЕВА**

при участието на секретаря **ГЕРГАНА ИВ. ДАНАИЛОВА**
Сложи за разглеждане докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20231110116259 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 11:20 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Ц. Н. Н. – редовно и своевременно призован за днешното съдебно заседание. Явява се лично и с адв. С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ГД „.....“ МВР – редовно и своевременно призован за днешното съдебно заседание. Представява се от юрк. Х., с пълномощно към делото.

СЪДЪТ, с оглед редовното призоваване на страните за датата на днешното съдебно заседание намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ДЕЛОТО Е БЪРЗО И СЕ РАЗВИВА ПО ЧЛ. 310 И СЛЕДВАЩИТЕ ОТ ГПК.

С определение от 02.06.2023 г. и в изпълнение на чл. 312 ГПК съдът е изготвил писмен доклад по делото. Препис от определението е връчен на страните, като в срока по чл. 312, ал. 1 ГПК от същите не са постъпили становища.

АДВ. С.: Нямам възражения по доклада, само обръщам внимание на съда, че част от обстоятелствата, които са вменени в доказателствена тежест

на ищеца, са отделени като безспорни. Водим свидетели, но в изпълнение на доклада искам да представя едни доказателства, тъй като в исковата молба ние твърдим, че спрямо доверителя ми е указано едно полицейско насилие, вследствие на което е произведено цялото действие във връзка с наложеното му дисциплинарно наказание, поради което аз представям и с копие за ответната страна двете жалби, които доверителят ми и другият присъстващ Ч. са депозирали в Софийска районна прокуратура, именно за този инцидент. Моля да бъдат приети като писмени доказателства по делото, предоставям и оригинал на трудовата книжка на доверителя ми за констатация, с копие на последните две страници. Моля, да задължите ответната страна да представи една заповед на министъра на вътрешните работи, заповедта е с регистрационен индекс 8121Р-21725 от 21.10.2022 г., която е изпратена до ръководителите на структурните звена по чл. 37 ЗМВР, какъвто е и дисциплинарно наказващия орган, който е наложил наказанието уволнение на доверителя ми. Имайки предвид, че длъжността, която е заемал доверителят ми, попада в категорията, която точно с тази заповед се регламентира и министъра на вътрешните работи е разпоредил в няколко точки ръководителите на структурните звена какво да предприемат претопяване по отношение на тези служители, в тези структурни звена. Т.е. това са бивши служители със средно образование, т.н. старшини, които след преобразуването в ЗМВР преминават по Кодекса на труда и в няколко точки се указва на ръководителите на структурите какви действия да предприемат по отношение на тези служители, да бъдат едва ли не претопени, т.е. тези длъжности да не съществуват повече. Затова я искам тази заповед, за да я имаме тук и да я анализираме с останалата доказателствена съвкупност. Понеже доверителят ми попада в тази категория, това са лицата, работещи по трудово правоотношение, министърът е разпоредил да се извършат всички проверки, да бъдат преназначени в други звена и в тази връзка аз мисля, че имат отношение, защото дисциплинарното производство е абсолютно формално и даже не се изчака и проверката от районната прокуратура във връзка с направеното твърдение от доверителя ми, че спрямо него е осъществен полицейски произвол. Смятам, че тази заповед има значение и по отношение на това вземането на решение и от страна на ръководителя по чл. 37, какъвто е бил директорът на главната дирекция, за прекратяване на правоотношението и прилагането на най-тежкото дисциплинарно решение.

Моля, да задължите ответната страна или ако те не са го приобщили, защото по материалите по делото го няма, тогава да го изискаме от третата незаинтересована по делото страна, в случая националния телефон 112, какъв е бил сигналът, той така и не е бил изяснен във хода на проверката, полицейските служители за какво са отишли там, на място.

ЮРК. Х.: Възразявам по така представените доказателства, първо по представените доказателства, жалби до Софийска районна прокуратура, считам същите за неотнормирани към предмета на спора, още повече, че самата заповед за уволнение е издадена януари месец, а жалбите както виждам от преписа, са заведени март или май тази година, много след издаване на обжалваната заповед. По доклада, да се приеме. Нямам доказателствени искания, възразяваме по така направеното искане. Цитираната заповед, по принцип е някакво разпореждане, а не заповед. Също ищецът по принцип е служител назначен по Кодекса на труда, така наречените служители по чл. 142, т. 3 от ЗМВР. Служителят не е бил преди това служител по т.1, да е прехвърлян или просто да е бил в някаква такава заварена ситуация, той си е назначен по трудово правоотношение, изцяло по Кодекса на труда, от ръководителя на структурата, тъй като на нея са й вменени тези задължения. По Кодекса на труда, ръководителя на съответната структура назначава, уволнява, налага наказание, прекратява трудови правоотношения и аз не виждам тук каква е връзката с тази инструкция. Нямам други доказателствени искания.

АДВ. С.: По отношение направеното възражение от страна на процесуалния представител на ответника защо жалбите са подадени на един по-късен етап, малко по същество и ще го установим и във хода на настоящото дело, след като се е случил инцидентът, на следващия ден, доверителят ми е извършил преглед и му е било издадено медицинско, бил е посетен от следовател в „Пирогов“, въпреки всичко СДВР, IX районно управление, не са извършили проверка за сигнала, който той е подал, и заради това се наложи на един по-късен етап, когато дойде при мен и направихме необходимите проверки, да сезираме Софийска районна прокуратура. Не е заповед, а е разпореждане и не е издадено в заповед, защото заповедта би била административен акт. Това е едно разпореждане, което е вътрешен норматив, но който има същият задължителен елемент и не случайно там са визирали всички служители по чл. 142, ал. 1, т.1 и т. 3 и ал. 3 от ЗДВР, т.е. той

попада в хипотезата на това разпореждане, което министърът е разпоредил до ръководителите на структурите по чл. 37, затова моля да се допуснете.

ЮРК. Х.: В случая се разглежда уволнение по Кодекса на труда, това дали има някаква вероятност за преназначаване, преместване, считам че няма отношение към предмета на спора.

СЪДЪТ по направените от процесуалния представител на ищеца доказателствени искания намира следното:

Следва да се приемат като писмени доказателства представените днес жалби, а по относимостта им съдът ще се произнесе с акта си по същество на спора, поради което

ОПРЕДЕЛИ

ПРИЕМА като доказателство по делото жалби от Ч. Т. П. и Ц. Н. Н. до СРП.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИИ

ИЗВЪРШИ оглед на представената в днешното съдебно заседание в оригинал трудова книжка № 159 на Ц. Н. Н., при което констатира, че оригиналът съответства на придружаващите го заверени преписи, като на страница 20-21 от същата трудова книжка е вписано трудовото правоотношение, прекратено с процесната заповед с посочена дата на постъпване 08.04.2022 г. и дата на прекратяване 23.02.2023 г., а след това на следващите страници в трудовата книжка не се съдържа отбелязване за започване на работа по друго трудово правоотношение.

ПРИЕМА като доказателства по делото представените заверени преписи от стр. 16-23 от същата трудова книжка.

След извършения оглед, съдът върна оригинала на процесуалния представител на ищеца.

СЪДЪТ, по исканията по чл. 190 ГПК за задължаване на ответника да представи цитирания намиращ се у него документ и за задължаване на ответника или и евентуално трето лице да представи справка за конкретния сигнал, дал повод за извършване на проверката в дома на дисциплинарно

наказания работник, намира следното:

Искането по чл. 190 ГПК следва да се уважи, като по относимостта на същото съдът може да се произнесе едва след ангажирането му. Другото доказателствено искане следва да се остави без уважение от една страна, тъй като не е конкретизирано в достатъчна степен, за да се направи необходимата преценка за допустимост, относимост и необходимост, и от друга страна, тъй като по делото не са налице конкретни данни за сигнал към системата 112. Наред с това съдът счита, че и евентуално ангажиране на документ в тази връзка не е необходимо и не би допринесло за правилното разрешаване на повдигнатия правен спор. Така мотивиран,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ЗАДЪЛЖАВА ответника, в едноседмичен срок от днес, да представи по делото разпореждане с индекс № 8121Р-21725 от 21.10.2022 г. на Министъра на вътрешните работи, адресирано до ръководителите на структурите по чл. 37 ЗМВР, като го предупреждава, че при неизпълнение може да приложи последиците от възпрепятстване на доказването, разписани в чл. 161 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за задължаване на ответника, алтернативно неконкретизирано трето лице да представи документ, удостоверяващ съдържанието на постъпилия сигнал, станал повод за извършване на посочената в уволнителната заповед проверка.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на допуснатите свидетели. СЧЕМА самоличността на свидетелите, както следва:

1. Г. С. И., ... г., лична карта № ..., неосъждана, без дела и връзка със страните по делото.
2. Ч. Т. П., .. г., лична карта № ., неосъждан, служител съм в МВР, но в друга дирекция, без дела и друга връзка със страните по делото.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетелите за наказателната отговорност, която носят по чл. 290 от НК. Същите обещаха да кажат истината.

От залата се изведе свидетелят Ч. П..

СВИДЕТЕЛЯТ Г. И.: На 23.12.2022 г. към 20 ч. отидохме на гости при Ц., с моя приятел Ч., в дома на Ц.. Седнахме, говорихме си, хапнахме си, дори

нямаше музика, намалихме телевизора, за да може да си поговорим, не се бяхме виждали. Към 0:30 ч. се звънна на вратата, Ц. отвори, бяха униформени полицаи, чу се разговорът, ние също излязохме на входната врата. Казаха ни, че има подаден сигнал към телефон 112, след това Ч. попита за какво е сигналът, не отговориха. След това единият от полицаите удари Ц. в областта на корема, повали го на земята, ние бяхме отстрани до него, другият пък се нахвърли върху Ч., аз бях от външната страна, Ч. ме поведе и мен, нямаше как да се спре. Започна да го рита, той попита защо го рита, но полицаят не отговори, нищо не каза. След това отведоха Ц. в IX районно управление, ние заключихме апартамента му и се прибрахме. Не съм чувала Ц. да обижда полицаите или обратно, нямаше размяна на реплики. Уточнявам, че излязохме впоследствие на входната врата и имаше някакъв промеждутък от време, в който не съм присъствала на разговора между Ц. и полицаите, сигурно 2-3 минути. Когато аз отидох, първо Ч. попита защо е сигналът, те не му отговориха, няколко пъти Ч. попита за какво е сигналът. Те сами се увериха, че няма силна музика и няма проблем и не създаваме никакви неприятности. Те не му отговориха, няколко пъти Ч. попита за какво е този сигнал на 112, те не отговориха. На мен не ми се представиха, защото излязохме малко след като дойдоха, единият от полицаите, по-ниският, удари Ц. в областта на корема и го повали на земята, след това му сложиха белезниците. Това е в моментът, в който Ч. попита по-високият полицай защо и за какво е подаденият сигнал, в отговор му каза да престане да го пита, защото вече шест пъти го пита и започва да го изнервя.

СВИДЕТЕЛЯТ Г. И. /на въпроси на юрк. Х./: Излязох 2-3 минути, след като полицаите бяха на вратата. Поискаха ми личната карта в момента, в който се появих и аз я представих. На всички ни поискаха личните карти, абсолютно всички си дадохме личните карти. Това беше в дома на Ц., той отвори вратата и ние чухме, че има говор. Диалогът се състоеше от това, че те ни казаха, че има подаден сигнал на 112, Ч. ги попита защо, те не отговориха. Те сами се увериха, че нямаше музика. Никой не е отказвал да даде документ за самоличност.

СВИДЕТЕЛЯТ Г. И. /на въпроси на съда/: По принцип музиката не беше силна, защото бяхме решили да си поговорим. Не знам дали сме говорили на висок глас, смяхме се, разказвахме си, но чак на висок глас не сме. Никой от

съседите не ни е правил забележка преди да дойдат полицаите. От мен никакво количество алкохол не се употреби, аз не пия алкохол. Те пиха, но малко, в никакъв случай не бяха пияни. С Ц. сме си говорили, че долу под тях живее някаква дама с три кучета и тези кучета непрестанно лаят и точно същата вечер също лаеха. Не знам подробности за отношенията с дамата, просто ми е споделял, че не може да спи по цяла нощ, защото кучетата лаели непрестанно. Тонът на всички беше спокоен, не са повишавали глас, нито полицаите, нито ние. През цялото време, в което съм присъствала Ц. мълчеше, не е представял служебна си карта, представя личен документ. Не съм чула да казва, че е служител на МВР.

Поради изчерпване на въпроси към свидетелят, съдът освободи същия от залата.

В залата се въведе свидетелят Ч. П..

СВИДЕТЕЛЯТ Ч. П.: Знам, че съм тук за нанесен побой над мен и над Ц.. Двама полицаи ни нанесоха побой. Въпросният ден бяхме на гости у Ц. с моята приятелка Г., отидохме към 20:00 часа вечерта, денят беше 23.12.2022 г. Ц. живее сам. Седяхме и си говорихме, М. известно време, звънна се на вратата, Ц. отвори и бяха двама полицаи. Ние с приятелката ми бяхме в хола, когато Ц. вече беше отвън при вратата. Чувахме се разговор, тъй като входната врата е близко и така разбрахме, че са полицаи. Представиха се, че са полицаи, чу се че има подаден сигнал срещу нас и отидох при него да видя за какво става въпрос. Първо само аз излязох, полицаите казаха, че има подаден сигнал, но не казаха за какво. Малко след мен, излезе и приятелката ми. Казаха, че има подаден сигнал към нас, но не казаха за какво, сами се увериха, че нямаше причина. Възможно е да сме говорили по-високо, но не е имало музика, нито нищо. Аз няколко пъти ги попитах за какво е сигналът, те не ми отговориха. След поредното мое питане, единият ми каза, че шест пъти му задавам един и същи въпрос. Казах му да ми каже за какво става въпрос, че може и аз да съм колега, той ме попита дали съм му колега и да му покажа служебната карта. Аз си показах карата и понеже ние сме преназначени там и сме с други служебни карти и той ми каза, че моята карта сега е нищо. Продължи да твърди, че има подаден сигнал на 112, но до последно не ми обясни за както е сигналът. Ц. може да не е говорил, но е обяснил, че сами са се уверили, че няма шум. После, този единият, който ми се изнерви на мен,

защото му задавам един и същи въпрос, удари Ц., свали го на земята и му сложи белезници, другият ме хвана мен за врата, свали ме на земята и започна да ме рита. След това отведоха Ц. в районното. През цялото време Ц. нищо не е казвал. В нито един момент никой не е повишавал тон или да се е стигало до по-агресивен такъв. Моята приятелка само попита какво става и те й казаха, че ще отведат Ц. в районното. Не сме употребили голямо количество алкохол. Изпили сме по една-две чаши твърд алкохол, общо 100-200 гр. да сме изпили всеки, но не сме били пияни. Моята приятелка не употребява алкохол. По време на вечерта никой не е подал сигнал, че пречим, музика нямаше, телевизорът само светеше, полицаите сами се увериха. През цялото време чувах разговора между Ц. и полицаите, Ц. искаше да обясни, че комшиите са проблемни и затова сигурно са подали сигнал. Тръгна да им казва, че комшиите му са идиоти и единият полицай каза, „Ти нас ли ни обиждаш?“. Аз съм сигурен, че към тях нищо не е казал.

СВИДЕТЕЛЯТ Ч. П. /на въпроси на адв. С./: Не казаха защо Ц. отива в районното управление, направо го отведоха. Ц. не е показвал служебна карта, че е служител на МВР. Не съм чувал Ц. и полицаите един спрямо друг да си отправят обидни реплики, само за комшиите той опита да им обясни, че са проблемни.

СВИДЕТЕЛЯТ Ч. П. /на въпроси на юрк. Х./: Около 15-20 минути продължи цяла случка. Ние си представихме личните карти още в началото, не служебните. Ц. не е посягал на полицаите. Никой на никого не е посягал. Говоря за нас двамата.

Поради изчерпване на въпроси към свидетеля, същият се освободи от залата.

АДВ. С.: Правя отново искане за ангажиране на сигнала, тъй като той е от съществено значение, да ни се представи протокол за сигнала, в колко часа, кой оператор го е приел, за какво е бил сигналът, ако анализираме доказателната съвкупност, то е видно, че и самите полицейски служители казват, че на място не е имало нито нарушение а обществения ред, нито силна музика, нищо не е имало.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 186 ГПК Национален система 112, в едноседмичен срок от съобщението да представи по делото протокол или друг съставен в тази връзка документ от сигнал за нарушаване на нощната тишина на 23.12.2022 г. срещу 24.12.2022 г. в гр. С.,

СЪДЪТ, с оглед уважените доказателствени искания на ищеца по чл. 190 и чл. 186 ГПК намира, че за евентуално ангажиране на доказателства по този ред делото следва да се отложи за друга дата и час, поради което

ОПРЕДЕЛИ

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 17.07.2023 г. от 14:00 ч., за която дата и час страните уведомени от днес в хипотезата на чл. 56, ал. 2 ГПК.

Протоколът се изготви в открито съдебно заседание, което приключи в 12:11 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____